

Cập nhật ít nhất hai lần mỗi ngày vào lúc 11 giờ sáng và 11 giờ tối.

Go Search!

3778679

TIN TỨC

- Cộng Đồng
- Việt Nam
- Hoa Kỳ
- Quốc Tế
- Bình Luận
- Kinh Tế
- Địa Ốc
- Gia Đình
- Việc Làm
- Sức Khỏe
- Tài Liệu
- Giáo Dục
- Phụ Nữ
- Bầu Cử
- Địa Phương
- Tôn Giáo - Triết Học
- Phóng Sự
- Khoa Học
- Thể Thao
- Giải Trí
- Chuyện Nhạt
- Người Cuối Phố

RAO VẶT

- LỊCH CỘNG ĐỒNG
- BULLETIN BOARD
- YELLOW PAGES
- SHOPPING
- CONTEST - PRIZES
- CONTACT US
- ADVERTISING
- CALITODAY
- IN THE NEWS

Viết từ Seattle: Nhạc hội Đêm Cali 2005 đã thành công rực rỡ

LINH VŨ, Oct 23, 2005

Cali Today News - Sáng thứ sáu tôi đã có mặt tại Thung Lũng Hoa Vàng, California. Trời đã vào thu nhưng sức nóng của mùa hè như không muốn trốn đi, làn gió khô và màu nắng chói đã làm tôi toát mồ hôi khi vừa bước ra khỏi phi trường.

Đây là lần thứ ba tôi trở lại San Jose. Nơi đây vẫn đẹp, vẫn nhộn nhịp, vẫn bon chen như những tháng năm tôi đã một thời sống nơi đây. Mặc dù hoàn cảnh có đổi thay theo thời gian cơm áo, nhưng cộng đồng người Việt San Jose đã tạo nơi đây thành một Sài Gòn đầy màu sắc trên xứ người. Những cảnh buôn bán tấp nập trên đường phố, gọi lại cho tôi những hình ảnh thân quen ở quê hương, cho nên khi ra về tôi vẫn còn giữ nhiều lưu luyến. Hôm nay tôi trở lại San Jose để tham dự chương trình Đại Nhạc Hội Đêm Cali 2005 với cảm tình đặc biệt của người bạn học ngày nào mà tôi hằng quý mến vì chúng tôi có cùng một kỷ niệm chung – lớn lên tại một huyện lỵ nghèo nàn ở miền Trung đất Việt.

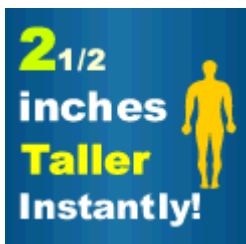
Một chương trình được tổ chức qui mô mỗi năm một lần mà đã hai lần tôi không có cơ hội tham dự. Chương trình Đại Nhạc Hội năm nay khá hấp dẫn và nhiều tiết mục đặc biệt. Đồng thời trong dịp này tôi được gặp lại nhiều người bạn thân quen xưa cũ và một số bạn bè của Cali Today cũng trở về tham dự để ủng hộ tinh thần bạn bè. Cho nên phi trường không chỉ đón một mình tôi từ xứ mưa buồn đến, mà còn từ nhiều tiểu bang khác nữa, như Washington DC, Minnesota, Louisiana, Nam Cali... cũng về ủng hộ Cali Today trong đêm nhạc tuyệt vời 2005.

5 giờ 30, Parking Lot đã không còn chỗ đậu xe, có người phải đậu xe cách đó hàng nửa mile để đi bộ đến. Tôi nghe một vài người sắp hàng chờ đợi đã tâm sự, tôi rất cảm động và mến mộ tinh thần yêu chuộng văn nghệ của người San Jose và ít nhiều là lòng thương mến đối với nhật báo Cali Today. Trước Hội Trường Civic Auditorium hai hàng người được xếp theo chữ L dọc ra đến phía sau hội trường. Nhìn cảnh nhộn nhịp, đông đúc của mọi người làm tôi cũng vui lây và thầm mừng là chương trình đã thành công.

7 giờ, chương trình bắt đầu, hội trường phần dưới gần như đông kín, và số khán giả đêm nay khoảng 1800 người. Theo tôi nghĩ số người phải đông hơn thế nữa, nhưng vì trở ngại chỗ đậu xe, cho nên có một số người phải ra về. Hy vọng năm tới ban tổ chức sẽ đáp ứng nhiều nhu cầu cho người hâm mộ hơn. Chương trình ca nhạc bắt đầu tuy không đúng như giờ ấn định vì một vài trục trặc nhỏ của nhân viên của rạp Civic Auditorium, nhưng khán giả cũng đã được thưởng thức gần trọn vẹn chương trình. Đặc biệt hơn nữa, là năm nay trước cửa hội trường có bán nhiều loại thức ăn thuần túy Việt Nam, quầy Sài Gòn food Court cho nên mọi người không còn lo đói bụng hay khát nước như năm trước.

Thời gian trôi qua, ánh đèn phố bên ngoài càng sáng hơn để phơi bày một trời thu của thung lũng. Bên trong hội trường tiếng trống dồn dập

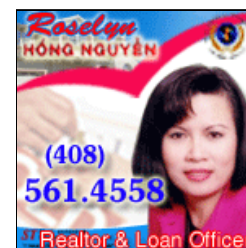

khua vang, sân khấu đã nhặt khoan từng cung bậc, tiếng Piano thánh thoát tràn ngập khắp hội trường, ánh đèn rực sáng như chào mừng khán giả, tiếp theo là tiếng vỗ tay mở đầu chương trình thật hào hứng và thân thiện. Không khí hội trường đã bùng lên một chất sống đầy âm thanh màu sắc. Một điểm đặc biệt đã làm mọi người chú ý trong giây phút đầu tiên khi ánh đèn rực sáng, là cách dàn dựng sân khấu và màu sắc chọn lựa đã đưa khán giả rơi vào ngạc nhiên thích thú. Cái lạ của sân khấu là sự hòa hợp và tạo nét đặc thù giữa khung cảnh thính phòng và khung cảnh nhạc biểu diễn cùng với màu sắc vừa dịu, vừa lơ lửng, vừa trong sáng và sang trọng. Sự dàn dựng rất công phu để thích ứng cho mọi thể loại nhạc và cung cách trình diễn của các ca sĩ. Quả thật không sai, tuổi trẻ tài cao, chuyên viên thiết trí từ kỹ thuật âm thanh cũng như ánh sáng cho sân khấu do bàn tay người đẹp nổi danh cô Victoria La – ái nữ của chủ nhân tiệm vàng Hoàng Yên - đã làm mọi người thán phục.

MC Nam Lộc và Leyna Phương Nguyễn xuất hiện với tiếng vỗ tay nồng nhiệt vang dội khắp hội trường. Nam Lộc và Leyna Nguyễn đã dùng hai song ngữ để giới thiệu chương trình rất hấp dẫn và thích ứng cho cả hai thế hệ.

Bài mở đầu với Thúy Anh qua một ca khúc vui và nổi tiếng Besame Mucho đã đưa mọi người bắt đầu bước sâu vào không gian âm nhạc. Thúy Anh là một danh ca của Ban tam ca Thúy (Anh) – (Khánh) Hà – (Anh) Tú, từng nổi tiếng tại Sài Gòn, nhất là tại vũ trường Đêm Màu Hồng, trước 1975, một nơi từng được nhắc nhiều đến trong cuốn hồi ký mang tên The Fall of Saigon. Hội trường đã luân biến trong đam mê của lời ca tiếng nhạc theo từng giây phút. Ca Sĩ Thủy Tiên đã vẽ thêm nét tươi sáng pha lẫn màu lãng mạn qua hai nhạc phẩm 'Quên đi hết đam mê' và 'Nắng Hạ' rất tuyệt vời. Tiếp theo khoảng lơ mơ êm dịu đang lững lờ, thì không gian lại khuấy động và cuồng nhiệt bởi nam ca sĩ Hoàng Nam trong chất giọng cao không thua gì ca sĩ nổi tiếng đang thời Aaron Kwok của Hong Kong với hai nhạc phẩm 'Riêng một góc trời' và 'You Raise Me up' đã làm tiếng vỗ tay như không muốn dứt. You Raise Me up như những tín hiệu được trân trọng gởi đến các bậc sinh thành lời biết ơn chân thành công ơn nuôi nấng. Đêm nay hội trường như sánh đặc tình người, những kỷ niệm miên man của một thời xưa cũ như quyện quấn trở về. Tuấn Vũ đã ru mọi người qua hai ca khúc 'Mùa xuân lá khô' và 'Chuyến tàu hoàng hôn' thật nhẹ nhàng và bồng bềnh như những cánh lá thu đang bay ngang thành phố. Lâm Nhật Tiến 'Một mai' và 'Tình yêu' Quỳnh Vi với 'Trăng úa sao mờ' và 'Không còn mùa thu' Minh Tuyết với 'Anh thì không' và 'Mãi là người đến sau.' Tất cả đã khâu kết trong lời ca tiếng nhạc thành những đường nét tuyệt vời của âm nhạc. Đêm Cali 2005, đêm 'Còn chút tình cho nhau' đã gây nên một ấn tượng, một hình ảnh khó quên trong lòng mọi người.

Trong bầu không khí như bùa ngải của mọi chất liệu âm thanh, mọi người như đang tha thiết để vuốt ve từng nếp nhăn kỷ niệm, ánh đèn vẫn mờ ảo theo từng nốt nhạc ngân xa thì Ca Sĩ Đồng Thảo lại bất chợt xuất hiện giữa朦胧 lung của những dòng âm thanh với nhạc phẩm 'Về đây nghe em' và 'Biển nhớ' Hội trường bỗng im lại, tiếng hát người ca sĩ trẻ đẹp với chiếc áo dài duyên dáng đã ngân lên... ngân lên như ngọt lịm, như tan dần vào trong tim óc mọi người một thứ mật ngọt diệu kỳ. Lâu lắm tôi mới nghe được một thứ âm vực thật nhẹ và buồn, một làn hơi thật ấm và trải dài như gió thoảng. Có những đoạn rì rào, như ru tình bên bờ suối, có những luyến láy như tung tăng giữa đồng hoa nội cỏ. Tiếng hát như tên gọi Đồng Thảo như bạc ngàn giữa đồng xanh quê mẹ. Cho tôi chia vui cùng San Jose có người ca sĩ trẻ rất yêu văn nghệ với tấm lòng chan đầy niềm đam mê thiên phú. Nếu có dịp trở lại thung lũng hoa vàng một lần nữa để sinh hoạt văn nghệ, tôi chỉ ước mơ làm sao được nghe lại giọng ca vàng của Đồng Thảo mà tôi đã ngưỡng mộ và quý mến. Đêm nay, không phải chỉ có Đồng

Thảo, Nguyễn Khanh Bảo Châu, Thế Sơn đã gây cho tôi và mọi người một ấn tượng đặc biệt khó quên trong đêm âm nhạc tuyệt vời, mà còn nhiều ca sĩ trẻ và chuyên nghiệp khác đã làm khán giả ngạc nhiên không ít như Hồ Ngọc Như, Minh Tuyết đã cho mọi người một đêm Đại Nhạc Hội Đêm Cali 2005 thêm nhiều ý nghĩa.

Đêm nay tôi cũng chứng kiến được một làn gió mới, một âm điệu quen thuộc từ Houston sau trận bão Katrina đã thư thả trở về. Trở về lần này không phải là cuồng phong bão táp mà là một Văn Sĩ, Thi Sĩ, là Nhạc Sĩ có tên nghe rất quen thuộc trong cộng đồng người Việt hải ngoại và trong giới nghệ sĩ Việt Nam trong nhiều năm qua, đó là Thi Nhạc Sĩ Ngu Yên. Bạn bè còn gọi anh bằng một tên gọi rất đặc biệt nữa là The King of Vietnamese Jazz. Jazz tuy không phải là loại nhạc mới lạ, nhưng với người Việt vẫn chưa làm quen nhiều (và kể cả có nhiều người chưa kịp thích), cho nên vẫn là những xa lạ hấp dẫn, nhưng với tôi, Jazz là một trong những loại nhạc mà tôi yêu thích trong nhiều thập niên. Nam ca sĩ Nguyễn Thảo đã trình bày nhạc Jazz như một Bruce Boneau của thành phố về đêm French Quarter của hộp đêm phố Tây New Orleans. Hy vọng điệu Blues buồn của anh sẽ thổi một luồng gió mới trong nền âm nhạc Việt Nam trong tương lai, nếu chưa phải là hôm nay.

Ấn tượng thứ hai mà tôi mãi ghi nhớ và hâm mộ. Đó cũng là những khám phá mới trong vườn hoa Văn Nghệ Việt Nam ở hải ngoại. Một cánh chim bay từ vùng Tây Bắc Hoa Kỳ sau khi đoạt giải giọng ca vàng Vietnamese Idol 2005, đêm nay cô đã dừng lại ở thung lũng hoa vàng San Jose, để một lần nữa khẳng định đúng vị trí của mình trong góc trời âm nhạc. Nguyễn Khanh Bảo Châu đã trải qua nhiều năm học thanh nhạc ở trường Quốc gia Âm Nhạc, cho nên đêm nay cô đã diễn tả bài hát thật tuyệt vời, cô đã làm hội trường như lắng đọng khi cô cất cao tiếng hát trong bài 'Thà rằng chia tay' đã vang lên những thứ âm thanh nghe thật lạ, rồi loảng x loảng theo ánh đèn màu đã làm cho mọi người chú ý, đợi chờ. Âm thanh vẫn xoáy đều cuộn cuộn như không kịp thở, như không dừng lại trong những nỗi ngạc nhiên của mọi người đang hướng mắt về cô. Sân khấu vẫn lấp lánh những ánh đèn như những vì sao đêm thì bài 'Đâu phải bởi mùa thu' lại nổi tiếp ngân lên nhẹ nhàng đã đưa mọi người đến tận không gian âm thanh mê hoặc, như đưa từng bước chân người Việt tị nạn về lại khung trời mùa thu Hà Nội. Ở một âm vực trầm, tiếng hát như sầu lắng, mượt và ngân nga. Cách nhả chữ chính xác và tròn trịa đã minh chứng Nguyễn Khanh Bảo Châu đã làm chủ hoàn toàn bài hát. Tâm hồn như thả lỏng, đã đắm chìm rồi hòa tan với tiết tấu và giai điệu của nhạc phẩm thành những mê khúc tuyệt vời. Làn hơi thật sung mãn, kỹ thuật vững vàng biết chọn bài hát thích hợp với chất giọng của mình thì hướng đi âm nhạc của Bảo Châu sẽ được đón mời với muôn ngàn màu sắc. Nói chung tiếng hát Nguyễn Khanh Bảo Châu cần thêm một khoảng thời gian ngắn để làm quen với sân khấu, với thính giả yêu mến văn nghệ Bảo Châu sẽ dành riêng cho mình một chỗ đứng trong góc trời âm nhạc. Đồng thời, đêm nay trước sự chú ý bất ngờ, đầy hấp dẫn của các camera man và chuyên viên nhiếp ảnh với hàng loạt chớp sáng của Flash trước sân khấu, với một số người hâm mộ xin chữ ký sau khi Bảo Châu bước xuống sân khấu đã xác định thêm chỗ đứng của Bảo Châu rất đậm nét trong bước đầu trên một sân khấu có tầm vóc San Jose và nhất là sự đánh giá tài năng tại thủ phủ âm nhạc nơi hải ngoại. Tôi hy vọng Bảo Châu sẽ là một giọng hát đầy triển vọng.

Ngoài những tiết mục âm nhạc ra vũ đoàn Danny Nguyễn đã làm cho khán giả ngưỡng mộ tài nghệ trong các vũ điệu Ballet và nhất là hoạt cảnh 'Struggle to Flee' pha lẫn hoạt cảnh Pepita đã nói lên một hình ảnh quê hương trong thời bình, rồi nổi tiếp chiến tranh với trăm ngàn đau thương của vận nước, cũng như bao đổ vỡ của chiến tranh đã gây ra trên thân phận tội tình của một dân tộc nhỏ bé. Điệu vũ được dàn dựng do nhiều vũ công Việt Mỹ đã làm cho nhiều người bùi ngùi

xúc động. Vũ đoàn Danny Nguyễn tôi đã có cơ hội gặp gỡ đôi lần, tôi rất ngưỡng mộ việc làm của anh. Anh đã đem những điệu vũ điệu luyện Tây Phương để vẽ lên những đặc thù của dân tộc, để nói cho thế giới nhận biết rằng dân Việt đang đứng lên từ những đau thương ngút ngàn của nhân loại, để truyền đạt một tín hiệu cảm thông. Và tôi cũng xin mượn nơi đây để gửi lời cảm ơn anh Lê Huy và toàn thể ban nhạc Phượng Hoàng đã cho mọi người thưởng thức một đêm đầy màu sắc âm thanh, và tôi cũng được ghi nhớ một tình cờ quen biết trong buổi ban đầu với Nhạc Sĩ Lê Huy, tôi rất mến phục lối làm việc đầy tâm huyết của một nhạc sĩ nhà nghề. Anh đã chịu khó tập dợt cho từng ca sĩ, một cách rất tỉ mỉ mà tôi ít khi được chứng kiến. Liên tục suốt hai ngày không ngưng nghỉ, ban nhạc và ca sĩ đã tập dợt liên tục, bởi vậy Đêm Cali 2005 đã thành công mỹ mãn. Ban nhạc Phượng Hoàng của Lê Huy đã sử dụng hết tài năng thiên phú, đã hòa hợp mang nhiều chấm phá đã tạo thành một đêm nhạc rất hay, đã được nhiều người khán giả tán thưởng trong suốt thời gian trình diễn, điều này đối với tôi cũng không ngạc nhiên lắm vì theo tôi biết Nhạc Sĩ Lê Huy đã có hơn 40 năm kinh nghiệm trong ngành âm nhạc.

Đại Nhạc Hội Đêm Cali 2005 đã thành công rực rỡ và nhiều điều đáng ghi nhớ. Đêm Cali 2005 không chỉ thả bay những làn hơi âm điệu mà còn một đêm để cho những bạn trẻ nói lên lời biết ơn những bậc sinh thành, một đêm để noi gương và khuyến khích thế hệ trẻ của người Việt tị nạn nơi hải ngoại. Những lời gọi kêu, những nhắc nhở các bạn trẻ hãy đứng lên với niềm tự hào dân tộc, hãy noi gương cần cù, chịu đựng của cha ông. Những lời khuyên qua nhiều góc cạnh khác nhau các Nữ Lưu với thế hệ thứ hai đã làm nhiều người cảm động và hãnh diện. Như một người anh, người chị đã từng bước đi, đã từng làm rạng danh giống nòi Việt trên quê hương thứ hai này. Những điểm son mà lớp anh chị đã đạt được là hướng đi có thật, những ước mơ đời thường luôn ở giữa những bàn tay kiên nhẫn bên cạnh những khối óc thông minh. Đất Mỹ là mảnh đất nhiều cơ hội để thực hiện một tương lai huy hoàng. Mảnh đất có ánh đèn tự do soi rọi, cũng chính là nơi chúng ta có nhiều cơ hội để thực hiện những lý tưởng tự do dân chủ cho quê hương, dân tộc. Một lời nhắc của nhà thiên văn học Jane (Lê Hằng) Lưu, của Đại Úy Nữ Bác Sĩ Cẩm Vân (Josephine Nguyễn), của Kỹ Thuật Gia Lê Duy Loan như một thứ hành trang quý giá cho các bạn trẻ hôm nay. Dù ở địa vị nào, hay góc cạnh nào người con Việt không bao giờ dám quên công ơn cha mẹ, và quên một hoài bão của mẹ cha khi bỏ nước ra đi. Đêm nay, trong rạp Civic Auditorium đã tràn đầy bao ánh mắt trong niềm tin hy vọng, đã vững tin trong lớp tuổi trẻ sẽ nối bước cha ông. Đêm nay, trong lòng tôi cũng như mọi người thắm cảm ơn nhật báo Cali Today đã đem lại một đêm chan chứa tình người, đã bỏ nhiều công sức cũng như tiền bạc để tổ chức đêm văn nghệ 'Tình Âm Mùa Đông' hay còn gọi 'một chút tình cho nhau' để ủi lạo và an ủi những người già trong viện dưỡng lão nơi thành phố thung lũng hoa vàng này, thật là một việc làm rất cảm động và đáng khen ngợi. Nhật báo Cali Today chỉ muốn mang những gáo nước mát đến trao tận tay cho mọi người già yếu Việt Nam trong viện dưỡng lão đang cần một chút tình thương, cho những người khốn khó sau trận bão nghiệt oan Katrina ở Louisiana, cho những mảnh đời tỵ nạn từ Phi Luật Tân và cho những người con gái Việt bất hạnh trên xứ người...

Cuối cùng tôi xin cảm ơn những người bạn chân tình đã cho tôi một ngày thật đáng ghi nhớ, cho tôi một kỷ niệm mang theo đời mình thật trân quý. Và cũng trong đêm Đại Nhạc Hội Cali Today 2005 đã cho tôi hiểu thêm tình người thung lũng hoa vàng thật đáng quý, tấm lòng lá lành đùm lá rách của những mạnh thường quân đã luôn nghĩ về những mảnh đời bất hạnh sau trận bão.

Một lần nữa tôi xin cảm ơn Cali Today 2005 đã cho tôi một đêm đầy âm thanh và màu sắc và cho tôi một tình bạn thắm thiết để mang về.

Linh Vũ từ Seattle

Page 1 of 1

[Send this article to a friend.](#)

Post your comments on our moderated discussion board.

First/Last Name

Your Email Address

Your Comment

Submit

Disclaimer: Ý kiến góp ý của độc giả không phải là quan điểm của tòa soạn và không nhất thiết phải phù hợp quan điểm của tòa soạn. Chúng tôi tôn trọng ý kiến dị biệt nhau của quý độc giả. Tòa soạn không bảo đảm mọi góp ý đều được đăng và dành quyền biên tập lại khi cảm thấy cần thiết. Quý độc giả nên đóng góp ý kiến theo ngôn ngữ phù hợp, tôn trọng nhau. Comments from readers don't necessarily reflect the viewpoints of Cali Today and Cali Today respects different opinions from readers. Posting readers' comments doesn't mean that Cali Today endorses posted comments.

Powered by [DW Alliance](#)